

רְזָא דְכוּרְסֵיָא.

אותן מְרַכְבוֹת וְכָל אוֹתָן נִשְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים, כָּלֵם עוֹלָיִם בַּתְּשֻׁבָּה
הַזֶּה עַד סוּד הַפֶּסַח.

וּבְשִׁמְנֵיעָה לְפָסַח הַקְּדוֹשׁ
הַתְּשֻׁבָּה הַזֶּה שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל,
עוֹמְדָת שֵׁם עַד הַזְּמַן שְׁאוּמְרִים
הַקְּדוֹשׁ הַעֲלִינָה שֶׁל מוֹסֵף. וְאִז
הַעֲלִיָּה שֶׁלמִטָּה לְמַעְלָה, לְהַאֲחִיז
הַכֹּל לְמַעְלָה לְמַעְלָה לְהִיּוֹת הַכֹּל
אֶחָד. זוֹהִי הַתְּשֻׁבָּה שְׁעוֹלָה עַל
כָּל הַתְּשֻׁבָּחוֹת.

מִכָּאֵן וְהִלָּא סִדוּר הַתְּפִלָּה שֶׁל
שְׁאָר הַיָּמִים, עַד יִשְׁמַח מִשֶּׁה וְכוּ',
הַשְּׂמִיחָה שֶׁל הַדְּרָגָה הַעֲלִינָה,
עֶקֶר הָאֲבוֹת, שֶׁשְּׂמִיחָ בְּאוֹתוֹ חֵלֶק
שֶׁלוֹ כְּשֶׁהַפֶּסַח עוֹלָה אֵלָיו וְנוֹטֵל
אוֹתָהּ, וּמִתְחַבְּרִים כָּאֶחָד. וְזוֹהִי
שְׂמִיחַת הַתּוֹרָה הַעֲלִינָה
שֶׁלמַעְלָה, תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב. שֶׁשְּׂמִיחָ
בַּתּוֹרָה שֶׁלמִטָּה, תּוֹרָה שְׁבַעֲלִפָּה,
וּמִתְחַבְּרִים זֶה עִם זֶה.

בֵּינָן שֶׁהַתְּחַבְּרוּ כָּאֶחָד, צָרִיךְ אָדָם
לְהַכְלִיל בְּאוֹתָהּ שְׂמִיחָה אֶת הָעַם
הַקְּדוֹשׁ, יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי
שַׁבָּת וְכוּ', אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי
אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בְּמִנוּחָתְנוּ.

רְזָא דְסִפְר תּוֹרָה בְּיוֹמָא דָּא, הָא אוּקְמוּהָ תְּנִינָן
כְּתִיב, (נחמיה ח) וַיִּקְרְאוּ בְּסִפְר בְּתוֹרַת
הָאֱלֹהִים מִפּוֹרֶשׁ וְשׁוֹם שְׁכָל וַיְבִינּוּ בְּמִקְרָא
וְהָא אוּקְמוּהָ רְזָא, דְּאִינוּן פְּסוּקֵי טַעְמֵי,
וּמְסוֹרֶת, וְכָל אִינוּן דְּיוּקִין, (נ"א תְּקוּנִין) וְרִזִּין
עֲלָאִין, כֹּלָּא אֶתְמָסֵר לְמִשֶּׁה מְסִינֵי. אִי בְּכָל
הֵנִי דְּיוּקִין אֶתְמָסֵר אוֹרִייתָא לְמִשֶּׁה, סִפְר
תּוֹרָה דְּאִיהוּ בְּכָל אִינוּן קְדוּשָׁאן, אֲמַאי אִיהוּ
חֶסֶר מִכָּל הֵנִי תְּקוּנִין וְרִזִּין דְּאֶתְמָסְרוּ לִיה
לְמִשֶּׁה בְּאוֹרִייתָא.

אֲלֵא רְזָא דָּא, כַּד פּוֹרְסֵיָא קְדִישָׁא מִתְעַטְרָא,
וְאֶתְפְּלִילת בַּתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, כָּל אִינוּן
דְּיוּקִינָן, וְכָל אִינוּן טַעְמִין וּמְסוֹרוֹת, כֹּלָּהוּ
עֲאֵלִין בְּגִיזוּ, וְאֶתְרְשִׁימוּ (דף ר"ז ע"א) בְּגוּ

בְּרַ מְטָא לְכוּרְסֵיָא קְדִישָׁא, תּוֹשְׁבַחְתָּא דָּא
דְּכָל יִשְׂרָאֵל, קִיִּימָא תְּמָן, עַד זְמַנָּא
דְּקִאמְרֵי קְדִישָׁה עֲלָאָה דְּמוֹסֵף. וְכַדִּין סְלוּקָא
דְּלִתְתָּא לְעִילָא, לְאֶתְאֲחָדָא כֹּלָּא לְעִילָא
לְעִילָא, לְמַהוּי כֹּלָּא חַד. דָּא אִיהִי תּוֹשְׁבַחְתָּא,
דְּסִלְקָא עַל כֹּלָּהוּ תְּשֻׁבָּחָן.

מִכָּאֵן וְלִהְלָאָה, סִדוּרָא דְּעֻלוֹתָא דְּשְׁאָר יוֹמֵי,
עַד יִשְׁמַח מִשֶּׁה וְכוּ', חֲדוּוֹתָא דְּדִרְגָּא
עֲלָאָה, עֲקָרָא דְּאֲבָהוּן, דְּחִדֵּי בְּהֵהוּא עֲדָבָא
דִּילִיָּה, כַּד סְלִיק פּוֹרְסֵיָא לְגַבִּיָּה, וְנוֹטִיל לָהּ,
וּמִתְחַבְּרָאן כְּחָדָא. וְדָא אִיהוּ חֲדוּהָ דְּאוֹרִייתָא
עֲלָאָה דְּלְעִילָא, תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב. דְּחִדֵּי
בְּאוֹרִייתָא דְּלִתְתָּא, תּוֹרָה שְׁבַעֲלִפָּה, וְאֶתְחַבְּרוּ
דָּא בְּדָא.

בֵּינָן דְּאֶתְחַבְּרוּ כְּחָדָא, בְּעֵי כַּר נֶשׁ לְאֶכְלָלָא
בְּהֵהוּא חֲדוּהָ לְעַמָּא קְדִישָׁא, יִשְׁמְחוּ
בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְכוּ', אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי
אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בְּמִנוּחָתְנוּ.

רְזָא דְסִפְר תּוֹרָה בְּיוֹמָא דָּא, הָא אוּקְמוּהָ תְּנִינָן
כְּתִיב, (נחמיה ח) וַיִּקְרְאוּ בְּסִפְר בְּתוֹרַת
הָאֱלֹהִים מִפּוֹרֶשׁ וְשׁוֹם שְׁכָל וַיְבִינּוּ בְּמִקְרָא
וְהָא אוּקְמוּהָ רְזָא, דְּאִינוּן פְּסוּקֵי טַעְמֵי,
וּמְסוֹרֶת, וְכָל אִינוּן דְּיוּקִין, (נ"א תְּקוּנִין) וְרִזִּין
עֲלָאִין, כֹּלָּא אֶתְמָסֵר לְמִשֶּׁה מְסִינֵי. אִי בְּכָל
הֵנִי דְּיוּקִין אֶתְמָסֵר אוֹרִייתָא לְמִשֶּׁה, סִפְר
תּוֹרָה דְּאִיהוּ בְּכָל אִינוּן קְדוּשָׁאן, אֲמַאי אִיהוּ
חֶסֶר מִכָּל הֵנִי תְּקוּנִין וְרִזִּין דְּאֶתְמָסְרוּ לִיה
לְמִשֶּׁה בְּאוֹרִייתָא.

אֲלֵא רְזָא דָּא, כַּד פּוֹרְסֵיָא קְדִישָׁא מִתְעַטְרָא,
וְאֶתְפְּלִילת בַּתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, כָּל אִינוּן
דְּיוּקִינָן, וְכָל אִינוּן טַעְמִין וּמְסוֹרוֹת, כֹּלָּהוּ
עֲאֵלִין בְּגִיזוּ, וְאֶתְרְשִׁימוּ (דף ר"ז ע"א) בְּגוּ

בגניזה ונרשמו בתוך הכפסא הקדוש, ואותן דיוקנאות שהכניסה תורה שבכתב בתורה שבעל פה, ובהם התעברה כמו אשה שהתעברה מהזכר, ונשארו האותיות העליונות לבדן בקדשתן פראוי. ולהראות בבית הכנסת, שהרי מתברכת ומתעטרת הכפסא מסוד תורה שבכתב, ושם מכניסה כל אותן דמיות ומתקדשת ממנו, צריך להראות באותיות לבדן פראוי.

ואז הכל מתקדש בקדשה עליונה פראוי, כל שכן וכל שכן ביום הזה. ביום הזה צריך להעלות שבעה אנשים כנגד שבעה קולות, שהם סוד התורה, ובזמנים ובמועדים חמש תוף סוד זה. ביום הכפורים שש תוף הסוד העליון הזה.

והכל סוד אחד. חמש, שהם חמש דרגות למטה מדרגת האור הראשון למטה, והם סוד התורה. שש, שהם ששה צדדים, והכל סוד אחד. שבע הם שבעה קולות, וכלם סוד אחד אלה ואלה.

בראש חדש נוסף אחד על שלשה בשביל השמש שמאיר באותו זמן ללבנה, ונוסף אור על הלבנה, וזהו סוד מוסף. בספר תורה צריך להשמע קול אחד ודבור.

הסוד לסדר העם הקדוש ביום הזה ובשאר הימים שלספר תורה צריך לסדר ולתקן תקון בכפסא אחד שנקרא תבה, ואותו כפסא שיהיה בשש דרגות לעלות בהם, ולא יותר, שכתוב ושש מעלות לכפסא. ודרגה אחת למעלה לשים עליו ספר תורה ולהראותו לכל.

פורסייא קדישא, ואינון דיוקנין, דאעיל אורייתא דבכתב, באורייתא דבעל פה, ובהו אתעברת, פאתתא דאתעברת מן דכורא, ואשתארו אתוון עלאין לחודייהו בקדושייהו כדקא חזי. ולא תחזא בבי כנישתא, דהא אתברכת ואתעטרת פורסייא מרזא דתורה שבכתב, ותמן אעיל כל אינון דיוקנין, ואיהי אתקדשת מניה, בעי לאתחזא באתוון לחודייהו כדקא יאות.

וכדין, כלא אתקדש בקדושה עלאה כדקא חזי, כל שפן וכל שפן בהאי יומא. בהאי יומא בעי לסלקא שבעה גוברין, לקבל שבעה קלין, דאינון רזא דאורייתא. ובזמנין ובמועדין חמש, גו רזא דא. ביומא דכפורי שית. גו רזא עלאה דא.

ובלא רזא חדא. חמש, דאינון חמש דרגין לתתא, מדרגא דאור קדמאה לתתא, ואינון רזא דאורייתא. שית, דאינון שית סטרין וכלא רזא חדא. שבע אינון שבע קלין. וכלהו רזא חדא, אלין ואלין.

בראש חדש אתוסף חד על תלתא, בגין שמשא, דנהיר בההוא זמנא, לסיהרא, ואתוסף נהורא על סיהרא, והיינו רזא דמוסף. בספר תורה, בעי לשותמע חד קלא ודבור.

סדורא לסדרא עמא קדישא ביומא דא, ובשאר יומין דספר תורה בעי לסדרא ולתקנא תקונא, בחד פרסייא דאקרי תיבה, וההוא כרסייא דלהוי בשית דרגין, לסלקא בהו ולא יתיר, דכתיב, (דברי הימים ב ט) ושש מעלות לכפסא. ודרגא חד לעילא, לשואה עליה ספר תורה, ולא תחזא ליה לכלא.